

selv nødvendiggøre ændringer i samarbejdet mellem de nordiske lande om udlevering af lovovertrædere, jf. dog afsnit 5.7.

Ved ændringer af udleveringsloven henholdsvis ved lov nr. 291 af 24. april 1996 og lov nr. 417 af 10. juni 1997 blev de to EU-udleveringskonventioner (1995- og 1996-konventionerne) gennemført i dansk ret. Udleveringsloven indeholder således allerede en række særlige regler om udlevering fra Danmark til de øvrige EU-lande.

5.1. Betingelser for udlevering

5.1.1. Strafferammekrav

Efter 1957-konventionen som suppleret med 1996-konventionen gælder der både for så vidt angår udlevering til strafforfølgning og udlevering til straffuldbyrdelse et strafferammekrav på et år i den begærende medlemsstat. I henhold til 1957-konventionen er strafferammekravet i det anmodede land et år, mens det efter 1996-konventionen er 6 måneder. Herudover er der et krav om, at udlevering til straffuldbyrdelse kun kan ske, hvis der er idømt en frihedsstraf af mindst fire måneders varighed.

Det er derfor i udleveringslovens § 3 fastsat, at udlevering til et andet EU-land kan ske, hvis en handling, der svarer til den lovovertrædelse, for hvilken der søges udlevering, efter dansk ret kan medføre frihedsstraf i mindst 6 måneder. Udlevering til straffuldbyrdelse kan kun ske, hvis dommen lyder på frihedsstraf i mindst 4 måneder, eller hvis den dømte i henhold til dommen eller en beslutning, der er truffet med hjemmel i dommen, skal anbringes i anstalt, og opholdet her kan blive af 4 måneders varighed.

Udkastet til rammeafgørelse fastlægger i artikel 2, at en europæisk arrestordre kan udstedes med henblik på strafforfølgning for strafbare handlinger, der efter lovgivningen i den begærende medlemsstat kan medføre en frihedsstraf af mindst 12 måneders varighed, eller med henblik på straffuldbyrdelse, når der er blevet idømt en straf m.v. af en varighed på mindst fire måneder.

Udlevering efter udkastet til rammeafgørelse er således alene afhængig af strafferammekravet i den begærende medlemsstat.

I udkastet til rammeafgørelse sondres der efter artikel 2 mellem de lovovertrædelser, der fremgår af en positiv-liste og lovovertrædelser uden for listen.

Positiv-listen omfatter en række alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorisme, menneskehandel, seksuel udnyttelse af børn, ulovlig handel med narkotika, manddrag og racisme, for så vidt de kan medføre fri-

hedsstraf inden for en strafferamme på mindst tre år i den begærende medlemsstat. Der gælder derimod ikke noget krav om dobbelt strafbarhed i forhold til disse forbrydelser, d.v.s. at forholdet ikke nødvendigvis skal være strafbart i den anmodede medlemsstat. Da de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen, som udgangspunkt vil være strafbare i alle medlemsstater, er betydningen af udkastet til rammeafgørelse på dette punkt navnlig, at der ikke skal foretages en indgående kontrol af, om lovovertrædelsen ligeledes er strafbar i den anmodede medlemsstat.

Gennemførelsen af artikel 2 i udkastet til rammeafgørelse nødvendiggør ændringer af udleveringsloven, herunder lovens § 3, således at der ikke længere efter udleveringslovens stilles et strafferammekrav i henhold til dansk ret i forbindelse med udlevering til andre EU-lande.

5.1.2. Danske statsborgere

Efter § 2 i lovbekendtgørelse nr. 110 af 18. februar 1998 om udlevering af lovovertrædere, som ændret ved lov nr. 280 af 25. april 2001, kan danske statsborgere ikke udleveres til strafforfølgning og straffuldbyrdelse i udlandet. Dette forbud mod udlevering af danske statsborgere fraviges i den nordiske udleveringslov, jf. lov nr. 27 af 3. februar 1960 om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige, som ændret ved lov nr. 251 af 12. juni 1975 og lov nr. 433 af 31. maj 2000, hvorefter en dansk statsborger kan udleveres til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse i et andet nordisk land, hvis den pågældende i de sidste 2 år forud for den strafbare handling har haft bopæl i det land, hvortil udlevering ønskes, eller hvis handlingen eller en tilsvarende handling efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 4 år.

Endvidere er forbudet mod udlevering af danske statsborgere fraveget i lov nr. 1099 af 21. december 1994 om strafforfølgning ved det internationale tribunal til pådømmelse af krigsforbrydelser i det tidligere Jugoslavien, der - efter omstændighederne - giver mulighed for at udlevere danske statsborgere til strafforfølgning ved tribunalen. Loven om Jugoslavien-tribunalet finder i medfør af bekendtgørelse nr. 832 af 30. oktober 1995 også anvendelse på strafforfølgning ved Rwanda-tribunalet.

Endelig er forbudet mod udlevering af danske statsborgere ligeledes fraveget ved lov nr. 342 af 16. maj 2001 om Den Internationale Straffedomstol, hvorefter der i visse tilfælde kan træffes beslutning om udlevering af danske statsborgere, mod hvem Den Internationale Straffedomstol har indledt strafforfølgning.